

v
ŠUMSKI
DNEVNIK

TEKST: MAŠA OGRZEK
ILUSTRACIJE: SLAVICA DANIČ

INTERAKTIVNA
KNJIGA

Knjiga koju držite u vašim rukama je čarobna.
Ako slijedite korake u nastavku, možete da je oživite!

1. Pronađite aplikaciju BigForest na App ili Play Store

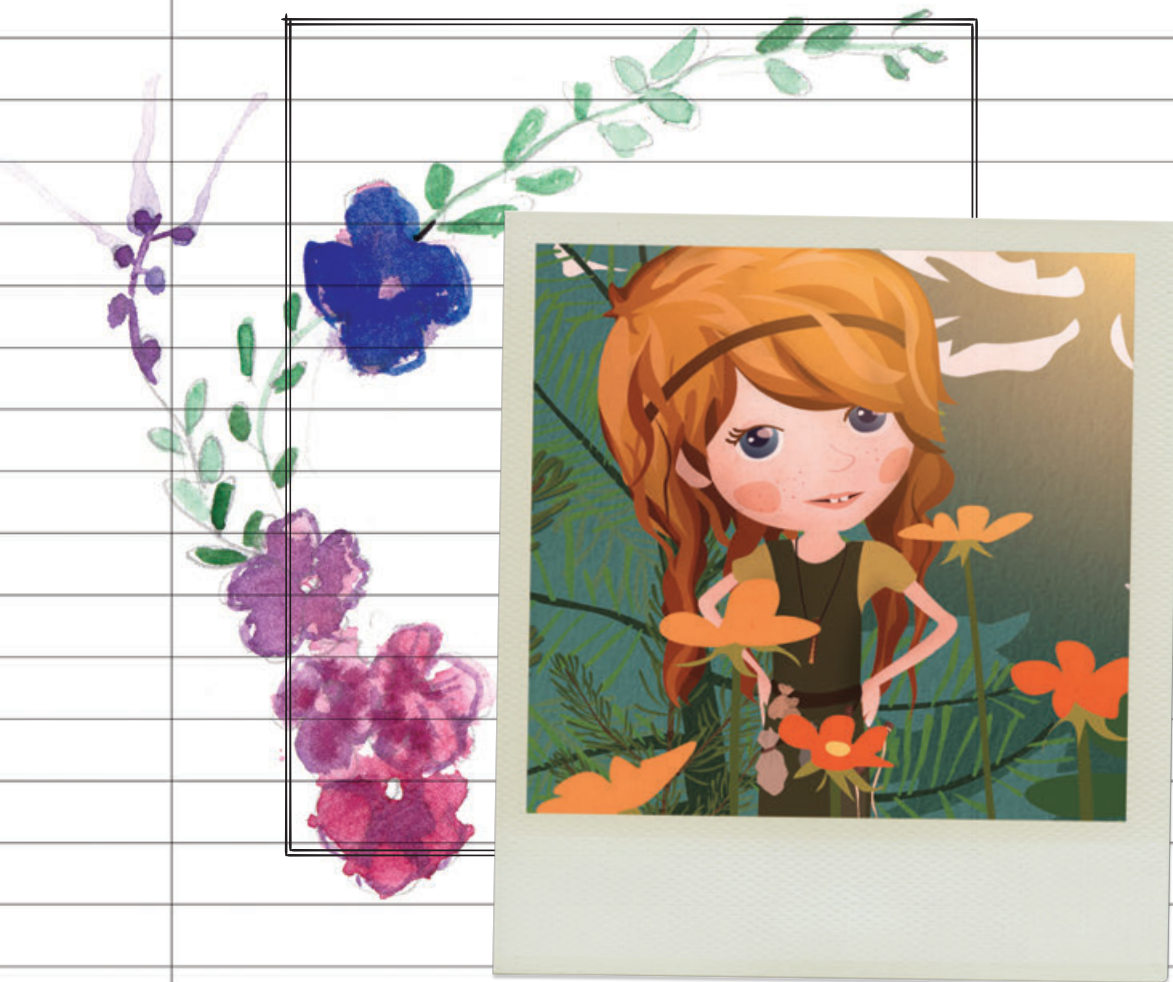
i započnite
sa pregledanjem

2. Pronađite i skenirajte sve stranice u knjizi,
koje sadrže logotip **BigForest**
- čeka vas veliko iznenađenje!

Uživajte u blagu koje je skriveno u šumi!

OVO JE DNEVNIK
SONJE Ž

1.
SEDMICA ODMORA

Subota,

NAJBOLJI DAN NA SVIJETU!!!

Konačno je gotovo sa školom! Jedva sam to dočekala. Kad vani sija, ja se u učionici osjećam kao u zatvoru. Pa, ponekad se tako osjećam kada je i vrijeme ružno. Hoću van, na zrak, pod krošnje drveća! I moja se želja napokon ostvarila 😊. Otac me odveo do moje bake Franciske u njenu kolibu usred šume.

Bakica me nikad ne pita kakva sam bila u školi. Koja je to sreća! Kaže da je najbolji učitelj naš život. Da, još kad bih ga imala! Umjesto toga, ja sam zapela sa knjigama po čitav dan. Baka se ponekad našali: "Šta je prvo bilo - drvo ili knjiga?" Ovo bi trebala reći mom nastavniku engleskog jezika, koji je uvjeren da se sva mudrost svijeta može pronaći u knjigama.

Bakica mi uvijek daje lijepe poklone na kraju školske godine. Ove godine poklonila mi je ovu bilježnicu, na kojoj je svojim starinskim rukopisom napisala ŠUMSKI DNEVNIK. Vodit ću zapis o svemu što mi se dogodi ovdje u šumi preko ljeta.

Nedjelja, REKILIRANJE

Baka je sama napravila ovaj dnevnik. u kuhinji ispod stola nalazi se korpa u koju skuplja stari papir. uvijek čuva i neispisane listove koji ostaju u mojim školskim bilježnicama. neki listovi u dnevniku već su požutjeli jer su još iz starih sveski moga oca.

Hihi, vidim da je koristio i da crta male smiješne likove tokom časova u školi, baš kao i ja.

volim crtati svoje male prijatelje:

Imam sve bilježnice pokrivene sa njima. Nastavnici mi stalno zvacaju zbog toga, osim profesora biologije koji je oduševljen da je neko još uvijek zainteresovan za drveće. Moje glupe školske drugarice stalno bulje u svoje mobitele i računare. one čak ne napuštaju sobu. I nemaju pojma o drveću! većina njih uopšte ne zna da na HRASTOVIMA raste ŽIR, a na BUKVI rastu BUKVICE. katastrofa!

Pa i ja bih znala mnogo manje o šumi, da nisam bila u šumi kod moje bake još od malih nogu. Ipak - barem bi mogle potražiti fotografije šume na internetu ako već ne vole ići u šumu.

utorak,

PRIVATELJI ILI NEPRIVATELJI?

Ujutro, čim sam doručkovala, otišla sam da obidem Hrastovu stazu broj 7 i posjetim Žirka, Bukvića, Treš i Nja, Bor i Jelu i ostale stanovnike te kuće. Nisam ih vidjela čitavu vječnost i puno sam ih poželjela. Ali kada sam stigla ispod starog hrasta, čekalo me iznenađenje. Pravi šok! Razišli smo se kao prijatelji, ali sada oni uopšte ne razgovaraju! Jedva sam mogla izvući iz njih ono što se dogodilo. Zatim sam iz pojedinih priča pokušala sastaviti cjelinu.

Gdje bih uopšte trebala započeti? Žirko i Bukvić su zavedeni do smrti sa Borom i Jelom. Zašto? Jer su prva dva listopadno drveće, a druga dva četinjače. Halo?! Ali to je jasno kao dnevna svjetlost! U čemu je problem? Žirko i Bor su ove godine krenuli u prvi razred Šumske škole. U nauci o drveću naučili su razlike između listopadnog drveća i četinjača. Ne znam tačno čemu ih je učio njihov učitelj, Hu-hu sova, ali sigurno ne ono što tvrde Bor i Žirko.

FOTKA JE NASTALA LANI
ZA VRJEME PRAZNIKA - TADA SMO
SVI BILI ZAJEDNO!
SADA SU SVI LJUTI! - TO JE SMJEŠNO!!!

Petak,

KO JE GUBITNIK?

Bor je rekao da su četinari carevi, a listopadno drveće gubitnici. Zadirkuje Žirka da su četinari mnogo stariji od listopadnog drveća i hvali se činjenicom da četinari i zimi imaju bujnu zelenu krošnju dok lišćari zimi gube lišće. Ipak Žirko ne ostaje dužan. Kaže da je listopadno drveće otpornije od četinjaka jer im jak snijeg i led ne mogu ugroziti život. Osim toga, svakog proljeća imaju novo lišće i nemaju uvijek iste smrdljive iglice. Hm, ko je tu u pravu?

Kod kuće sam također pitala baku za mišljenje. U početku je samo odmahнула glavom, začuđena kako šumska stvorenja izgleda nisu ništa bolja od ljudi. Umjesto da se vesele tome što su različiti, stalno se uspoređuju i takmiče jedni s drugima. Ali ubrzo se smirila. Kaže da su Žirko i Bukvić još djeca i imaju pravo da se djetinjasto ponašaju. Zatim mi je rekla nekoliko zanimljivih stvari o četinjacima i listopadnom drveću. Odmah ću ih ovdje zapisati prije nego što sve zaboravim.

$$\frac{2x-5}{3} = 5 + \frac{1-3x}{2} \quad x = ???$$

ČETINJACE

- prve su se pojavile otprilike prije 300 miliona godina
- iglice su stalno zelene i imaju sredstvo protiv smrzavanja zimi
- površina iglica premazana je debelim slojem voska
- također smreka, bor i jela mijenjaju iglice (ali ne sve odjednom!)
- ariš u jesen odbacuje sve svoje iglice

LIŠĆARI

- prvi put su se pojavili otprilike prije 100 miliona godina
- u jesen im lišće požuti, postane smeđe i crveno i opada
- svakog proljeća svako stablo formira stotine hiljada novih listova
- debla i grane prilagođene su za ublažavanje naleta vjetra

nova riječ : ZIMZELEN

= CNELE GODINE SU ZELENE (VEĆINA ČETINJAČA)

HRAST

ŽIR

BUKVA

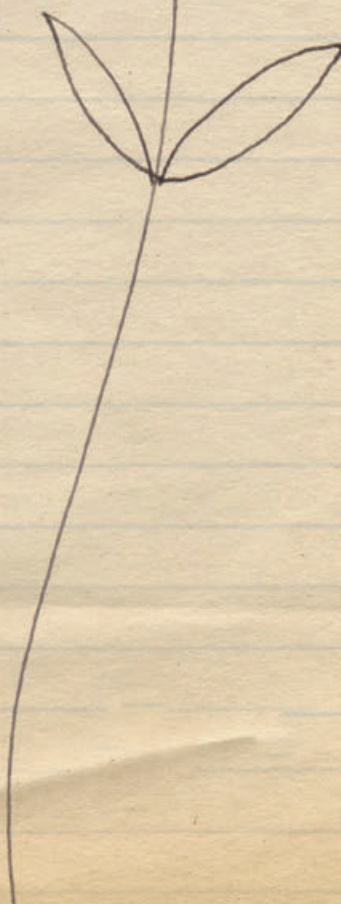
BUKVICA

BOR - ŠIŠARKA

JELA - ŠIŠARKA

Nedjelja,

MRAVI I KRAVE

Jao, jučer sam zaspala, pa vam nisam mogla reći ko se svađao u kući na Hrastovoj stazi. Također domar glijivar i mravi u prizemlju su na ratnoj nozi. Ali za sve su krive krave, pardon, biljne uši, koje su navodno zaprijale fasadu kuće. Barem tako tvrdi glijivar. Ah, jako je zapetljano, zato moram početi od početka.

U proljeće su se na hrastovoj krošnji naselile biljne uši, koje piju slatke sokove iz lisnih vena na drveću. Ono što uši ne probave izlučuju na drugu stranu. Zbog toga ispod hrasta pada ljepljiva kiša na deblo i grane i na tlo ispod stabla, što ljuti domara glijivara. Ali kakve veze imaju mravi sa svim tim? Mravi brane lisne uši od bubamara i drugih grabežljivaca, koje bi ih rado pojele. Zašto? Baka mi je objasnila da mravi vole slatki sok koji piju direktno iz zadnjeg dijela ušiju. FUUUU! Baka mi je potom objasnila, da su biljne uši za mrave nešto poput krava za nas ljude. Oni antenama na glavi »golicaju« biljne uši, prisiljavajući tako uši da izbacuju sekret koji oni onda mogu "sisati".

oh draga, ooo....

Dobro je što nisam mrav! Grozno je jesti izlučevine neke druge životinje. Nikad to ne bih mogla! Baka me zadirkivala da sam to isto uradila, jedući namazani hijeb za doručak.

Tek danas sam saznala da i pčele usisavaju slatke kapi i odnose ih u košnicu, i tamo ih opet povraćaju i to prerađuju u tamni šumski med. Sisanje i povraćanje !!! I kažu da je brza hrana nezdrava.

Baka se nasmijala i savjetovala mi da sve ne shvatam tako doslovno.

uvjeravala me da je šumski med vrlo zdrav. Pa, mislim da ga za sada neću jesti!

HiHiHi

Ponedjeljak,

ŠUMSKI INTERNET

Domar Glijivar je poludio zbog biljnih ušiju. A sada razmišlja kako da stanovnike kuće rastjera prekidom internetske veze. Oni bi time bili doslovno odsječeni od svijeta. To ništa neće pomoći, a ugrožava sve, jer oni neće biti pravodobno obaviješteni o bilo kakvoj opasnosti. Ja i moja baka u kolibi nemamo WiFi, ali jednostavno nam ne nedostaje. Pa ipak, bilo bi jako lijepo razgovarati sa Simonom pomoću interneta. Simon mi je objasnio da postoji i nekakav šumski internet. Znanstvenici ga zovu "internet pod šumom" ili engleski "wood-wide-web". Tanka vlakna koja se gusto šire po zemlji djeluju kao optička vlakna interneta. Pomoću njih, stabla međusobno razmjenjuju informacije, o opasnostima, o dobrim stvarima, ali i komšijama. Ludo zar ne!!!

HIFE = NJEŽNE, MIKROSKOPSKE MALE CJEVČICE,

IZ KOJIH SU IZRAĐENE GLJIVE

NE ZABORAVITE!!!

- gusta isprepletenost gljivinih hifa naziva se podrast ili micelija
- u maloj kašičici šumskog tla nalazi se nekoliko metara hifa
- micelija može biti stara i do 500 godina

Navečer sam razmišljala o osveti domara Glijivara koji je zatvorio ventile zbog sukoba sa mravima. Ovo je loše, jer obližnja stabla ne samo da razmjenjuju informacije, nego i hranu kroz preplitanje micelija i hifa. Pored kuće na Hrastovoj stazi broj 7 nalazi se vrlo staro stablo hrasta koje se u posljednje vrijeme suši. Snažni hrast u kojem žive moji prijatelji pruža mu hranu koja mu je potrebna da bi se održao na životu. To je kao da nosim maminu supu našem komšiji koji živi sam, kada je bolestan. A kad ozdravi, u znak zahvalnosti nam donose teglu domaćeg pekmeza.

Mislim da se drveće treba međusobno pomagati. I potpuno je glupo da su se Žirko i Bukvić svadali s Borom i Jelom. Također domar Glijivar s mravima. Nemam pojma šta učiniti da se ponovo sve vrati na svoje mjesto. Idem uskoro posjetiti Simona, možda ćemo nešto pametno zajedno osmisлити. Zato služe prijatelji!

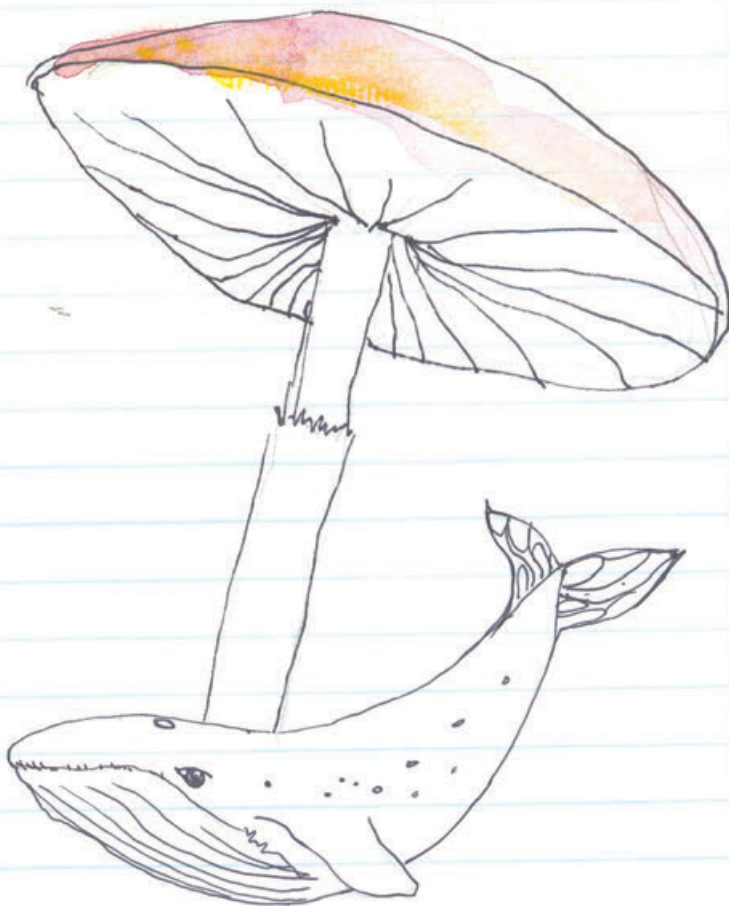

utorak, DRVENI NOVAC

Zbog glupiranja u Hrastovoj stazi broj 7, posljednjih dana sam potpuno van sebe. Baka me uvjeravala da se smirim i da će gljivar otvoriti ventil kada bude gladan. To će se, po mom mišljenju, desiti brzo, obzirom da baš voli da jede puno, haha. Ima i veliku porodicu. Potpuno sam zaboravila da gljivice nisu sposobne za fotosintezu, tako da same ne mogu proizvesti hranu. Baka se šali da oni nemaju svoj vrt, da moraju svu hranu kupiti u trgovini. I kako oni plaćaju drveću?

Moja baka mi je objasnila da gljivice uzvraćaju uslugu stablima pomažući im da ispumpaju vrijedan azot i fosfor iz zemlje. Uz to, gljivice filtriraju i štetne teške metale i čak predstavljaju određenu „zdravstvenu službu“, jer svojim prisustvom odvrćaju napade bakterija i "onih loših" gljivica. Nevjerovatno !!! vidim da gljivar nije samo domar, već i medicinski i kompjuterski tehničar. Pa on i njegova porodica zaista zaslužuju slatku nagradu. Zbog toga ima tako veliku stomačinu, hihih...

Srijeda: GLJIVA ILI KIT?

Imam najbolja pitanja za Simona! On je lud za takvim stvarima.

Evo je: KOJA SU NAJVEĆA BIĆA U SVJETU?

vidim kako ponosno odgovara kako je to PLAVI KIT.

Ali tačan odgovor je GLJIVE!!!

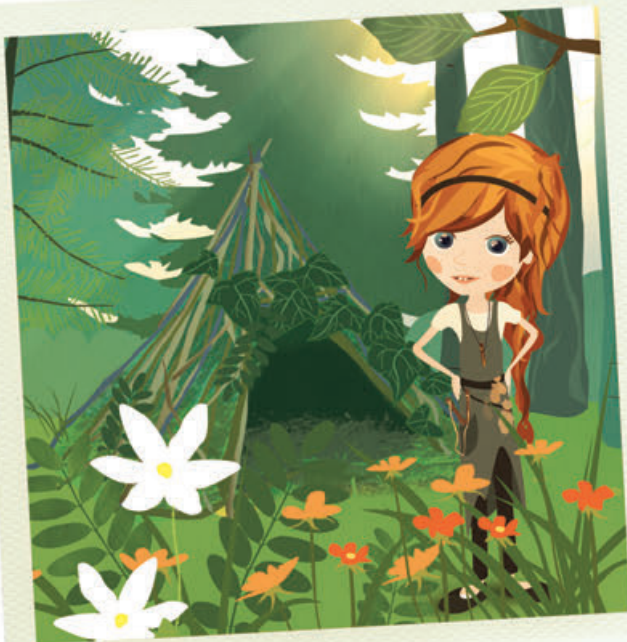
Najveće se mogu proširiti na nekoliko kvadratnih

KILOMETARA i da budu stare HILJADE godina. Nevjerovatno!

Petak, ŠATOR OD GRANČICA

Nekoliko dana nisam imala vremena pisati u svoj šumski dnevnik, jer sam imala toliko posla!

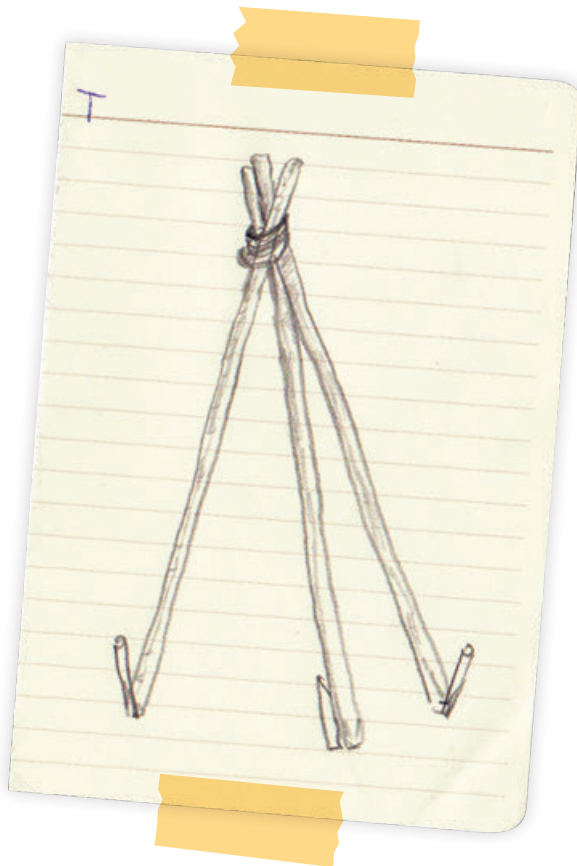
Baka mi je dopustila da napravim šator od grana ispred kućice. Kad sam bila u posjeti Simonu, zajedno smo pronašli plan na internetu. Sjedećeg dana bacili smo se na posao. Šator je fenomenalan! Po mom mišljenju, pobijedila bih na svakom takmičenju u bilo kojem kampu. Sad napokon imam svoju sobu i svoj mir! Pa ipak, još uvijek spavam s bakom u kolibi, ali u šatoru čitam, crtam i upisujem događaje i zanimljivosti u dnevnik. U šatoru imam i svu svoju istraživačku opremu. Pravo bogatstvo!

♥
Ponosna sam na
naš šator!

Napravila sam
ovu fotografiju
sa svojim
fotoaparatom, ♥
ne idem nigdje
bez njega! ♥

NACRT ZA ŠATOR OD GRANČICA

OBAVEZNA OPREMA ZA ŠUMSKE PUSTOLOVE

IMAM:

- ☒ RUČNA SWETILJKA
- ☒ FOTOAPARAT (DIGITALNI)
- ☒ DVOGLED
- ☒ KOMPAS
- ☒ KOMAD KONOPCA
- ☒ PLATNENE VREĆICE
- ☒ PRAČKA
- ☒ POVEĆALO
- ☒ VREĆA ZA SPAVANJE
- ☒ DŽEPNI NOŽ
- ☒ FLAŠA VODE
- ☒ POSUDA ZA HRANU, VILJUŠKA, KAŠIKA
- ☒ PINCETA
- ☒ ZAŠTITA OD KRPELJA

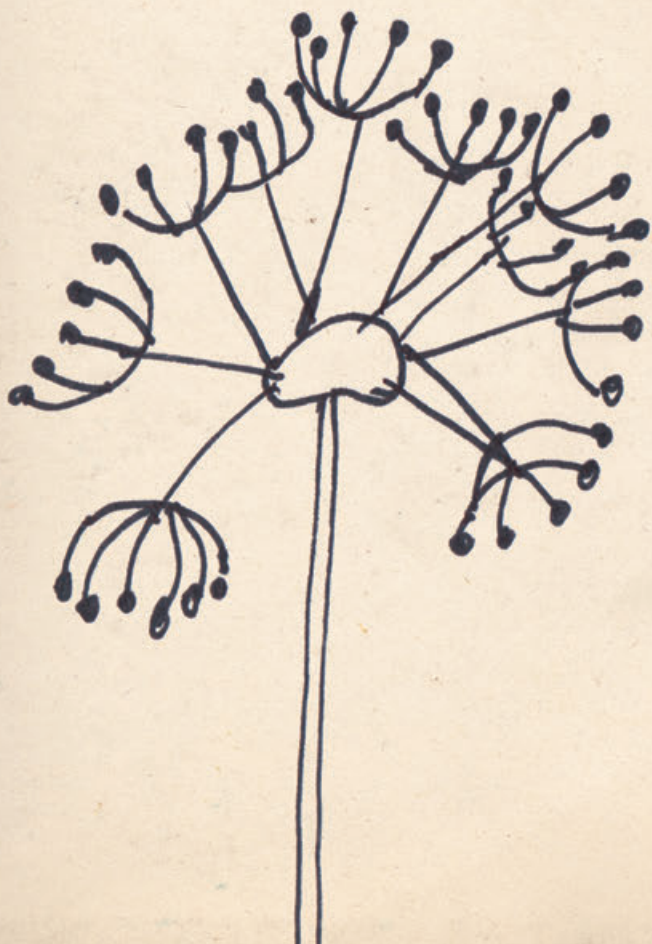
(ODJEĆA SA DUGIM RUKAVIMA, KAPA

I SPREJ PROTIV KRPELJA)

NEDOSTAJE MI:

- ☐ - MAPA
- ☐ - ČIZMICE
- ☐ - JAKNA

3. SEDMICA ODMORA

Subota, BRAĆA I SESTRE

Kod kuće, moram dijeliti sobu sa svojom sestrom Tinkaro. Ja imam dvanaest godina, a ona samo tri. Uvijek pretura po mojim školskim bilježnicama i ometa me kad razgovaram sa Simonom na internetu. Moraću dobro da sakrijem ovaj dnevnik da ga ne bi izgužvala i pokidala! Ko je izmislio mlađu braću i sestre?! Tata mi obećava godinama da će svoju radnu sobu preurediti za mene. Ali je još uvijek nagurana knjigama i papirima. Pa, barem ovdje u šumi imam mir.

Uskoro će i Simon dobiti brata ili sestru. Ovo mi je zadnji put rekla njegova majka koja je milovala svoj veliki stomak. Kako otrcano! A kako je to kod drveća? Koliko "djece" ima jedno stablo? Moram pitati baku. Ipak moram hitno smisliti tajnu lozinku za ulazak u šator. Nešto što ne zna svako dijete. Nešto što znaju samo šumski avanturisti i avanturistice.

TAJNA LOZINKA:
KAMBI

nedjelja, DJECA DRVEĆA

Danas mi je sova Hu-hu objasnila kako je tačno sa djecom kod drveća. Iskreno, nisam sve razumjela kako treba. Prilično je komplikovano. Zapisat ću samo kako je s. hrastom i bukvom, jer ga tako mogu bolje zamisliti, a i lično poznajem Žirka i Bukvića.

Moja mama dobila je mene sa 25 godina, a rodila je sestru Tinkaro sa 34 godine. Sasvim je uobičajeno da žena ima djecu u dobi od trideset. Pa, Žirkova majka, Hrast, imala je 100 godina kada su Žirko i njegova braća na jesen istrčali iz košate krošnje. Oh draga, oh... - majka od 100 godina! No buduci da hrast može biti stariji od 300 godina, u stvari uopšte nije bila stara.

Ali to nije sve! Bukva i hrast mogu imati „bebe“ - koje se nazivaju bukvića i žir - svakih nekoliko godina. Bukve otprilike svakih pet godina, a hrastovi svake dvije do tri godine. Svaka bukva ili hrast mogu imati više od 10 000 sitnih bukvića ili žirova godišnje. Međutim, kod ljudi je velika vijest kad neko čeka trojke. U cijelom životu jednog drveta postoji preko MILIJUN »beba«! Što znači da bi Žirko i Bukvić mogli imati više od milijun braće i sestara. To je ludo! A ja se žalim na samo JEDNU sestru.

Ponedjeljak,

VJETAR I PČELE

Kad sam svojoj baki ispričala o bebama drveća, rekla mi je da moramo razgovarati o „pticama i pčelama“. Počela sam se smijati i rekla da znam kako nastaju djeca! Samo je trebalo da me još počne podučavati o rodama. Ali tada mi je baka stvarno počela objašnjavati sve o pčelama! A i o vjetru. Prije nego što bukva ili hrast porastu, novorođenčad mora prvo procvjetati i biti oprašena. Bukva i hrast uz pomoć vjetra, a neko drugo drveće zahvaljujući pčelama.

Jao, ovo je malo komplikovano.

Imam zamišljenu sliku koja će mi pomoći da se sjetim:

Drveće se može podijeliti na:

JEDNO DOMO - imaju muške i ženske cvjetove na istom stablu

DVO DOMO - imaju muške i ženske cvjetove na različitim stablima:

Druga podjela je na:

ANEMOFILNA - oprašuje se pomoću vjetra

ENTOMOFILNA - oprašuje se pomoću kukaca, bumbara i pčela

Zamišljam kako na nekim stablima zajedno u kući žive muškarac i žena, kod drugih u jednoj kući samo žena, a u drugima samo muškarac. Ti ljubavnici ne posjeduju i ne koriste bicikle ili automobile poput nas, već se kreću na krilima vjetra ili insekata. Momčine! A onda bebe s vremenom rastu. Pa, baš kao i ljudi, hihi...

Baka mi je objasnila da je dobro ako se stabla međusobno vole, ali ako je moguće da su GENETSKI RAZLIČITA. Jednostavnije rečeno: bolje je ako nisu srodstveno povezana!

Skicirat ću kako je to na nekom drveću.

Kod šumskog drveća dominiraju jednodome vrste koje se oprašuju vjetrom. Pa ipak, u šumi nema mnogo pčela.

BUKVA - jednodoma, anemofilna

HRAST - jednodoma, anemofilna

BREZA - jednodoma, anemofilna

JELA - jednodoma, anemofilna

DIVLJA TREŠNJA - jednodoma, entomofilna

JAVOR - jednodoma, entomofilna

Upravo danas sam saznala nešto zanimljivo!

vjeverica Brza mi je rekla, da nisu samo lješnjaci, koje obožava, jestivi.

Ljudi mogu napraviti puno zdrave i ukusne hrane za jelo od ljeskovih resa koje se jave rano u proljeće. U početku sam bila sigurna da me zeza, ali baka mi je potvrdila da je to istina. Rekla mi je i svoj recept.

LJESKOVE RESE U ČOKOLADI:

- Naberemo mlade ljeskove rese
- Pomiješamo svaku resu (sirovu) s otopljenom čokoladom
- Stavite čokoladne rese na papir za pečenje i stavite ih na hladno mjesto neko vrijeme dok se čokolada ne stvrdne.
- Po želji pospite kokosovim brašnom i poslužite hladno.

ZANIMLJIVOST:

100 g SIROVIH RESA IMA Približno 100 mg VITAMINA C, ŠTO JE DVOSTRUKO VIŠE NEGO ŠTO IMAMO KOD LIMUNA

srijeda, SMRTNA OPASNOST U VRTIĆU

Kad zaljubljeno drveće procvjeta i kada pristignu njihove bebe, put do novog drveća je JAKO dug i veoma OPASAN!

Kad u jesen nakon zrenja na tlo padnu žirevi i bukvice, divlje svinje, srne, jeleni, šumski miševi i vjeverice počinju da ih jedu. To je za njih dobro, baš kao čips i kokice za mene! Oni mogu prožderati velike količine. Nije ih briga da li su potpuno sazreli. Nakon prežderavanja sretni su što imaju rezervu masti na sebi za dugu zimu.

U proljeće neke bukvice i žirovi koje ne završe u stomacima divljih životinja mogu izrasti u sićušna stabla. Ali i tada su još prava poslastica za neke životinje. Ali ponekad stradaju jer je tlo previše suho ili je nastupila suša.

Oh, kako su ugroženi, jadni šumski mališani !!! već u vrtiću oni moraju podnijeti sve ove opasnosti!

Četvrtak, ČUJNI RODITELJI

Hej, ne možeš da povjeruješ! Ne samo da drveću prijeti čitava hrpa opasnosti, već i VLASTITI roditelji! Oni čitavu vječnost moraju rasti u njihovoj sjeni. Na primjer, mama Bukva ili tata Hrast neće pustiti svog mališana na sunce, nego će rasti u njihovoj sjeni. Daju im svjetla samo toliko da mogu preživjeti. Mislim, stvarno prijateljski! Divne li su to mame i tate!!

Pa, ponekad meni moji idu na živce, iako nisam zaključana u mračnom podrumu! Baka kaže da drveće to čini iz čiste ljubavi. Pa, to mi nimalo ne izgleda dobro. Sutra ću pitati sovu Hu-hu-a o čemu se tu radi.

Iako sam jedva dočekala da odem kod bake i riješim se sestre, kao i tate i mame, nedostaju mi sad njihovi prigovori. Vidim da oni uopšte nisu loši. Fotografisala sam posljednji rođendan Tinkare za uspomenu.

Petak, SPOR KAO PUŽ

Aha, u redu, sova Hu-hu mi je objasnila u čemu je problem.

Drveće nije toliko okrutno kao što sam u početku mislila, ali su zanimljive njihove OBRAZOVNE METODE! Po mom mišljenju, drveće koje je roditelj dobro bi se slagalo sa mojim učiteljem tjelesnog odgoja. I on voli disciplinu i ispravan stav. Ponekad se trudi biti zabavan i viče „Kamela!“, ako neko ima loše držanje. Ha-ha-ha, zbilja NJE smiješno.

Evo kako mi je to sova Hu-hu objasnila: velika stabla pakupe gotovo svu svjetlost, tako da većina malih stabala polako odumire zbog nedostatka svjetlosti. Najtvrdoglaviji mališani, koristeći fotosintezu, pripremaju sebi skroman zaloga, tako da ne napreduju brzo. Hu-hu kaže da roditelji stabala žele da im potomstvo polako raste jer će tada biti zdravije. Moja mama govori upravo suprotno. Kad je umorna, uzdahne i kaže da jedva čeka da Tinkaro i ja konačno odrastemo i da opet ima vremena za sebe.

Baka također kaže da je drveće koje raste sporo, gušćeg stabla. Takva su stabla otpornija na vremenske uslove, a njihovo drvo ima i druge dobre karakteristike. Recimo: drvo smreke, koja polako raste i deblja se samo jedan do dva milimetra godišnje, ima sjajna zvučna svojstva. Zbog toga je izvrsna za izradu muzičkih instrumenata.

4. SEDMICA ODMORA

Subota, SUPER IDEJA!

Budući da u posljednje vrijeme mnogo razmišljam o svojoj sestri, mami i tati, odjednom mi je sinulo da su Žirko, Bukvić, Treš i Nja u osnovi siročad. Razmišljam puno puta o priči koju sam čula, o velikom mrazu koji je tokom zime srušio stabla na kojima su se rodili. A i većina drugih stabala u gradskom parku u kojem su živjela, pala su te zime. Zbog toga su šumari zasadili novo drveće. Moji mali prijatelji, međutim, od tada žive pod drvetom, u kutiji od kolačića, sve dok ih Simon nije našao i donio ovamo u šumu.

A kad sam razmislila, dobila sam genijalnu ideju! Po mom mišljenju, bilo bi sjajno kada bi se cijela družina - uključujući Jelu i Bor, vjevericu Brzu - uputila na izlet u gradski park, gdje su odrasli Žirko, Bukvić i Treš i Nja. To bi bio dobar izgovor da smo ponovo zajedno. A budući da bi bili skupa, četinjače i listopadno drveće će se ponovo družiti i razgovarati. Pa, barem se tome nadam!

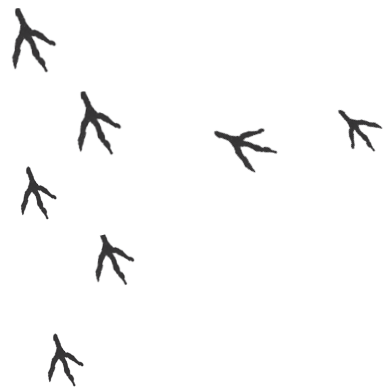
Idem odmah u akciju!

nedjelja, PRIMIRJE

Jupijaaa, svi su ZAAAAA! Kada sam iznijela svoju ideju voćkama, bili su apsolutno oduševljeni. Treš i Nja su počele skakati i vrištati, a mali Žirko je plakao od sreće, nakon više od godinu dana ponovno će vidjeti svoje staro mjesto. Stalno je ponavljao: "Bukviću, ponovo ću se spuštati na toboganu, na toboganu, na toboganu." Bukvić ga je zadirkivao kroz smijeh da još uvijek ne može izgovoriti slovo R.

Budući da su vidjeli taj cirkus, Bor i Jela su se popeli na drvo. Bojali su se da će opet početi svađa. Ali oni su im srećno mahnuli kao da ranije nije bilo ništa i pozvali ih na izlet u grad. Žirko, Treš i Nja počeli su im objašnjavati šta će sve raditi tamo. Bor i Jela su radoznalo slušali, sad jedno sad drugo, i veselo klimali.

Sada se samo moramo složiti kad da krenemo. Što prije!
Tako da je počelo lupkanje lišćem i šiljatim iglicama!

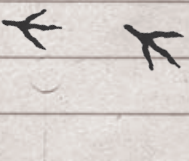

Ponedjeljak, ZABAVNI PARK

Ups, totalno sam iscrpljena! Jedva gledam, ali ipak sam skočila do šatora i sada pišem tekst sa svojom baterijom. Super smo se zabavili u parku! Bila sam tamo prvi put otkad živimo s druge strane grada. Simonova škola nalazi se odmah pored parka, pa prolazi kroz njega svaki dan. U park vodi lijepa hrastova aleja. Iako je sunce ludo sijalo i grijalo, u aleji je bila dobra hladovina i ugodno toplo.

Međutim, na igralištu je manje stabala i ona su prilično mala, pa je tamo sunce grijalo punom snagom. Da, svejedno, budući da smo tek oko jedanaest stigli tamo - po vrućini! Iako smo jučer imali dobru ideju da krenemo ispred kuće na stazi Hrastova 7 rano ujutro kada je još bilo hladno, ali prije nego smo krenuli trebalo se spakovati za put, a to je trajalo čitavu vječnost.

U početku Bukvić nije našao svoj mali skejtbord. A bez njega se nije želio micati. Zatim smo stotinu godina išli, jer nismo mogli tačno znati kako ćemo doći do parka. Napokon, Žirko i Bukvić brzo su zajahali vjevericu Brzu. Treš i Nja su se vozile svojim drvenim automobilom, koji su same napravile. Bor i Jela su putovali u mom džepu.

Kako smo stigli po najgoroj vrućini, morali smo se neko vrijeme odmarati na klupama u drvoredu. U stvari to i nije bilo loše. Prvo smo imali mali piknik jer nam je baka pripremila čitavu hrpu sjajne hrane. Pojeli smo toliko da smo jedva ostali na klupama. Malci su čak i malo odspavali.

Dok sam ležala na klupi i gledala u nadstrešnicu, mogla sam vidjeti da je lišće poprilično oštećeno. Što ih je samo oštetilo? Čak ni s dvogledom nisam otkrila ništa pametno. Pokupila sam nekoliko izmučenih listova pincetom i stavila ih u platnene vrećice koje uvijek imam sa sobom. Sutra ću ih pokazati baki. Simon je uzeo i neke od njih kako bi ih istražili na internetu.

Zatim ćemo uporediti ono što smo otkrili.

Kad se malo vrućina smanjila, započela je zabava! Bukvić je Boru i Jeli pokazivao razne trikove na skejtbordu. Potom su se svi zajedno spuštali niz tobogan. Na kraju smo Simon i ja napravili veliki dvorac od pijeska u kojem su se malci igrali skrivača, dok nisu zaspali u pijesku. Stavila sam ih sve u svoj ruksak i odnijela kući.

utorak, OLUJA

uffff, probudio me strašni udar grmljavine i munja noću!

Prepala sam se i istrčala iz šatora. Nekoliko je kapi palo i na moj dnevnik, ali u posljednji trenutak sam ga spasila i otrčala u kolibu. Baka se također probudila. Uvjerila me da u gradu bjesni jaka oluja i da u našoj šumi neće biti takve oluje.

OVDJE SU FOTOGRAFIJE S NAŠE EKSKURZIJE,

BILO JE JAKO ZABAVNO!!!

Simon je došao popodne i ispričao baki da je u gradu bila strašna oluja. A u samoj aleji gdje smo jučer sjedili, palo je nekoliko stabala! Šta je sa tim parkom?! Je li uklet ili šta? u šumi nema nikakve štete. vjetar je odlomio samo nekoliko suhih grana, ali to je sve.

Baka kaže da to nije slučajnost. Da su stabla najsigurnija ako rastu zajedno. Ona vole da se naslanjaju na ramena svojih prijatelja i prijateljica. Ne vole da stoje u pravoj liniji i redovima kao vojnici. Tada drveće pada i puca.

Četvrtak,

DEBELI ŽDERONJA

Simon mi ga je donio. Našao ga je na internetu i isprintao za mene. Samo ću ga zalijepiti ovdje. Čini se da je aleju napao hrast ČETNJAK. Gusjenice nismo vidjeli jer su se tokom dana skrivale, a navečer su išle da grizu listove. To se zove NEZVANI GOST NA VEČERI !! UJEDNO SU SE PROŠIRILI NA VELIKU POVRŠINU!!

Hrastov moljac

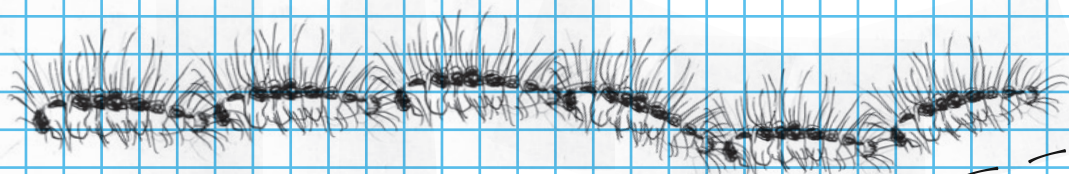
Moljci na hrastu lužnjaku (*Thaumetopoea processionea*) imaju dimenzije širine krila između 25 i 35 mm. Prednja krila žućkasto siva s 3 tamne poprečne pruge. Stražnja krila su žućkasto bijela, a kod mužjaka sa sivim krstićem. Gusjenica je plavo-siva, s tamnom glavom i jako je dlakava. Bočne su strane bjelkaste. Sa gornje strane ima tamnocrvene pjege.

Moljac na hrastu četnjaku javlja su u augustu i početkom septembra. Ženke polažu 100 do 200 jaja na glatku hrastovu koru (debla mladih stabala i grane starijih). Gusjenice se izlegu iz jaja krajem marta ili početkom aprila i hrane se hrastovim lišćem. One

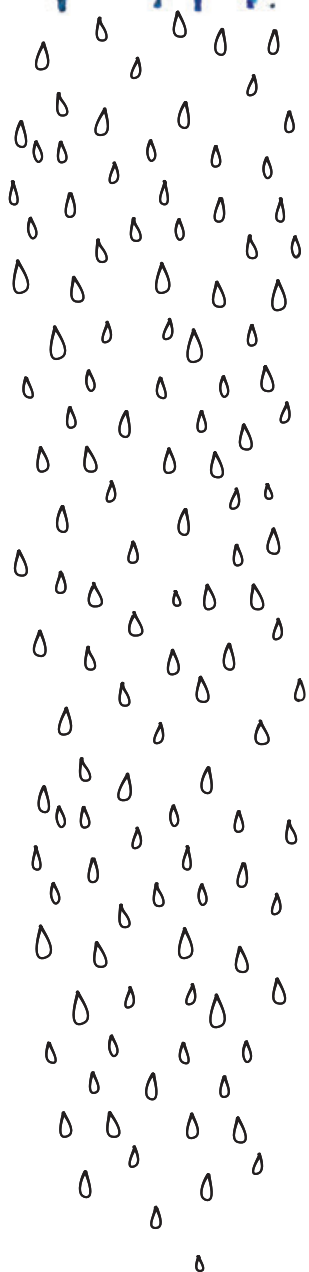
prave svilenkasta vlakna iz kojih nastaju lutke u krošnji stabla ili nekom drugom skloništu, gdje se tokom dana odmaraju u skupinama. Aktivni su u večernjim satima. U sumrak kreću da se hrane u krošnjama drveća. Pri tome se kreću u koloni, šetnji, jedan za drugim ili u više redova, a sve vodi jedna gusjenica. Za vrijeme kretanja iza njih ostaju vlakna. Sredinom jula prve lutku se gnijezde. Nakon 2 do 3 sedmice iz lutke se razvijaju odrasli primjerci.

Ličinke posebno proždiru lišće hrasta, ali u prenamnoženju mogu napasti i na druge listopadne vrste. U dlačicama se nalazi otrov koji izaziva upalu na koži kod čovjeka.

— — — — —
ZNAČI TAKO OVE GUSJENICE KREĆU U
PROVOD. BAŠ KAO ŠTO SMO MI RADILI
KADA SMO U VRTIĆU IŠLI U ŠETNJU.
— — — — —

UFFF! SREĆA ŠTO SAM POKUPILA HRASTOVO LIŠĆE SA
PINJETOM. INTERNET KAŽE DA SU OVE GUSJENICE JAKO
OTROVNE. DA SAM DODIRNULA LIST, MOGLA SAM DOBITI
OSIP. OČI SU ME STVARNO MALO PECKALE! BAKA NAS
UVJEK UČI DA U ŠUMI BUDEMO OPREZNI! POZNATO JE
DA NISU SVI KOJI DOLAZE U ŠUMU DOBRONAMJERNI!
DRVEĆE I BILJKE SE OD NJIH BRANE. PA ČAK I KADA SU
U PITANJU GUSJENICE! LJUDI OBIČNO NISU OPASNI, ALI
PONEKAD I MOGU BITI!

Popodne smo Simon i ja otišli razgledati štetu u aleji i parku. Ovaj put smo pošli sami. Jao, neka stabla su jako polomljena! Simon kaže da će zasigurno posjeći cijelu aleju odmah. Baka je ljuta jer to nije dobro. Nisu krive grane, već korijenje zbog kojeg se stablo slomilo ili prevrnuo. Tlo je u gradovima tako zbijeno da korijenje ne može rasti dovoljno duboko. Kao da stojim na prstima jedne noge poput balerine. Očigledno bi me prvi vjetar povjetarca prevrnuo, a tek oluja.

A na vrhu su stabla bolesna. Čini se da su se gusjenice toliko razmnožile jer vole sunce. A u parku ga ima dosta. U šumama u kojima su stabla uglavnom sa jakim krošnjama, hrastovi su u sigurnom zaklonu jer su tada gusjenice manje aktivne. Sve je povezano!!!

5. sedmica odmora

Nedjelja,
PEKLENA VRUĆINA

uff, strašno je vruće! Na radiju su rekli da je stigao toplotni val, i to da će biti jako vruće cijelu sedmicu! Ovo je druga sedmica zaredom. Srećom, u šumi sam s bakom. U gradu je po mom mišljenju za crknuti. Naša kuća je ok sada, prošle godine smo ugradili klima uređaj, iako je moj otac bio protiv toga u prvi mah. Kaže se da to nije ekološki prihvatljivo. Ali mama je rekla da se ništa ne može raditi kada je tako toplo. Pogotovo kuhati hranu! Onda je tata odustao, jer ipak voli hranu, haha.

U šumi nije vruće jer je hlad zbog drveća, ima smisla. Ali i samo drveće pruža neku vrstu posebne klime. Opa! Ali Baka kaže da, kada toplinski val traje dvije sedmice, drveće također pati. Jučer smo otišli u šetnju u smrekovu šumu. Vidjeli smo velika smrekova stabla sa raspuknutim deblom.

Zatim sam jutros otrčala svojim prijateljima u Hrastovu stazu da vidim je li u njihovoj kući napukla fasada. Ali na svu sreću, sve je u redu!

utorak, NAUČNIK

Baka mi je objasnila da su smrče u smrekovoj šumi sa puknutim deblom jer rastu na tlu sa više vode. Halo? To mi se činilo potpuno nelogično! Zar ne bi imalo više smisla da pucaju ako su u pustinji? Ali NIJE tako. Drveće koje obično ima dovoljno vode razmaženo je!!! Suprotno tome, drveća koja rastu na suhim staništima, gdje je suša, štede više vode.

I u pustinji ljudi paze na svaku kap vode. Mi koji imamo vode na pretek, prilikom pranja zuba ne zatvaramo česmu i peremo automobile pitkom vodom ... Kad vode ponestane, uhvati nas panika. Evo, tako je i sa smrekama. One su navikle da utaže žeđ u bilo kojem trenutku. Stoga su tokom toplinskog vala potpuno izbezumljeni.

Danas sam opet obišla smrekovu šumu. Neke smrče imaju grane duge više od metra. Ovo je opasno jer gljivice mogu prodrjeti u ranjeno područje unutar stabla. Ovo je otprilike kao da nam se rana inficira i zagnoji. Dogodilo mi se to prošle godine kad sam pala s rola. Isprva mi se rana zagnojila, a onda se napravila krasta. U šumi sam primijetila da neke smreke imaju i crne smolaste kraste.

Srijeda,

MODELI SA ZELENOM ČUPOM

Našla sam i nekoliko modnih časopisa u staroj korpi moje bake. Smiješni su ovi staromodni modeli. Kakve frizure, hihi... u to je vrijeme, to bilo ultra moderno, ali sada izgleda kao kameno doba. Nikada nisam bila kod frizera jer me mama kod kuće šiša. Tako me moda uopšte ne zanima. Ovdje u šumi, ljeti, imam svu sjajnu odjeću koju je moja baka šila. Pa, ni jedna stvar se nije promijenila ni milimetar: svi su modeli mladi, s glatkom kožom bez bora.

Čak se i u našoj školi djevojčice neprestano takmiče jedna s drugom, koja je ljepša. Mislim da je to potpuna glupost!! Cijelo ljeto, ovdje u šumi, odmaram se od tih gluposti. Drveće je super! Jedno je jako veliko, drugo je lijepo, jedno je potpuno ravno, drugo je skroz krivo ... A mislim da ih za to uopšte nije briga.

Dok sam gledala te stare časopise, mislila sam da su danas svi opsjednuti mladošću. Meni je, pak, baka lijepa, iako je već stara. Volim njene bore i dugu sijedu kosu.

Danas sam posmatrala drveće u šumi. Kod mladih stabala kora je potpuno glatka. Kako stare, također imaju pukotine ili "bore" u mrtvom dijelu debla ili kore. Ali različito drveće je različito naborano. Baš kao i ljudi! Na primjer, borovi, hrastovi i breze vrlo brzo dobiju bore, a bukve i jele vrlo dugo ostaju glatke. To je sigurno slučajnost - čak je i naša nastavnica iz biologije, koja se zove Jelka, prilično stara, ali gotovo da i nema bora.

Pobjednik u glatkoj kori među drvećem je definitivno BUKVA. Ima lijepu srebrno sivu koru koja je prilično glatka čak i kad ima 200 godina !!! Pitala sam baku u čemu je trik. Bukva ne koristi noćnu kremu, hihi... Ima li ona određeni mladalački gen, ili šta? Trik je u tome što nema mrtvu koru, pa se živi dijelovi kore savršeno uklapaju uz deblo. Dakle, ona se ne mora brinuti zbog bora, jer je bez pukotina u kori.

Evo,
izabrala sam
nekoliko šumskih
manekenki:

Abies alba - JELA

BUKVA - *Fagus sylvatica*

BREZA
Betula pubescens

Četvrtak,

MALE KRVOTIJE

volim ljeto! Bit ću kod bake sedam sedmica ove godine!

Mama, tata i sestra odlaze na more. Mrzim gužve na plaži. I sunce, koje prži 100 na sat. Morate se non-stop mazati kremom za zaštitu od sunca. Koja je svrha?

Radije ću uživati u lijepoj šumskoj hladovini, a i ne moram se mazati kremama.

Pa ipak, u šumi se moram špricati sprejem protiv krpelja. Ali na sreću, baka je napravila domaći sprej, koji dobro miriše i također pomaže. Naravno, svaku večer prije kupanja temeljito pregledam kožu.

Zamoliti ću baku za recept kako bi mogla mami dati da napravi "domaći sprej protiv krpelja".

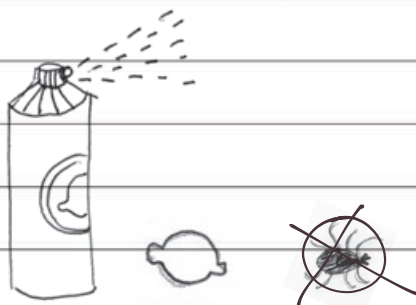
Sve što znam je da sadrži CITRUSE. Baka kaže da krpelji ne vole kisele limune, ali više vole slatku krv! FUJ!!!

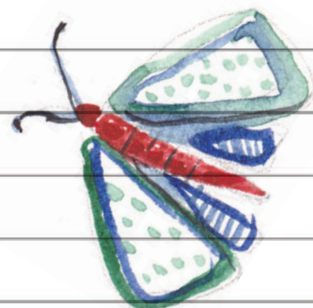

BAKIN DOMAĆI RECEPT ZA SPREJ PROTIV KRPELJA:

- Prokuhajte dvije šoljice vode i dodajte bilo koju kombinaciju neprskanih agruma (limun, limeta, naranča, grejp).
- U kipućoj vodi ih kuhajte oko minutu, a zatim kuhajte smjesu još sat vremena na laganoj vatri.
- Kad se ohladi, procijedite je i izlijte tekućinu u bocu s raspršivačem.
- Raspršite smjesu na kožu prije nego što krenete u prirodu!

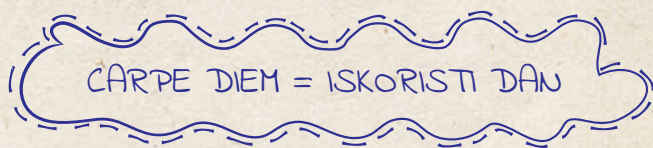
6. SEDMICA ODMORA

Ponedjeljak,

ŠUMSKE IGRE BEZ GRANICA

Danas sam išla obići Simona. Rekao mi je da mu škola već malo nedostaje. Pa, tek smo u sredini augusta! Ja se osjećam potpuno suprotno. Užasnuta sam što su nam preostale samo oko dvije sedmice odmora kada ćemo se vratiti u školske klupe. Kada razmišljam o školi, užasnem se !!! Baka mi govori da uživam u svom odmoru i ne razmišljam previše o jeseni! Također mi je rekla kako se to kaže na latinskom. Evo što pišem - ove jeseni ću pokušati da očaram učitelja engleskog jezika.

Ali Simon je totalno drugačiji tip. Uživa u školi. Kaže da voli da uči, a ima i odlične školske drugare i učitelje. Jao, ne znam da li je to uopšte moguće. Pa, činjenica je da je njegova škola barem pored gradskog parka pa može da pogleda kroz prozor na drveće. Ja iz svoje učionice vidim samo parkiralište automobila. Bijedno!!

Simon je predložio da zajedno organizujemo nekakvu šumsku olimpijadu, kao šumske igre u kojima se možete takmičiti u raznim zabavnim temama.

Mislim da je ovo sjajna ideja! Ali ima se puno toga za napraviti!

LISTA - ŠTA BI TREBALO:

- ☒ - OSMISLITI IGRE (ja)
 - ☒ - PLAKAT (Simon, na računalu)
 - ☒ - LIČNO POZVATI ŽIRKA, BUKVIĆA, TREŠ I NJU, JELU I BORA, WEVERICU BRŽU ... (zajedno)
 - ☒ - NAPRAVITI MEDALJE (ja sa bakom)
 - ☒ - SLAVLJE (Simonova mama, Simon, ja, baka)
-

Srijeda, NAA NAA NAA

Evo, igre su iza nas! BILO JE SUPER ZABAVNO!!!

Simon je došao sa roditeljima, pa , i još jedno dijete u stomaku. Svi su došli iz kuće na Hrastovoj stazi, osim gospodina Žune koji je imao glavobolju zbog propuha u duplji. Hihi, čak ni crvena kapa mu ne pomaže. Jelka je pozvala brojne rođake iz smrekove šume. Bila je čitava gomila šišarki koje se nisu željele takmičiti, već su samo navijale. Ali bili su jako pristrasni i glasno su vikali dok su se Bor i Jela takmičili.

Prvo je bio red na skok u daj. Žirko se spustio sa skejtom niz ogradu kuće, te odletio zrakom i sletio usred paprati, daleko od kuće. Bukvić i Bor počeli su protestovati zbog prevare, ali mi smo ih umirili. Žirko je nagrađen medaljom za najduži skok.

zatim je bilo takmičenje u penjanju. Ovdje očito nije bilo konkurencije, vjeverica Brza se, dok smo trepnuli, popela na vrh najviše bukve u šumi. Jela se genijalno valjala niz brdo. Treš i Nja hodale su na dva paralelna konopca, koja smo nategnuli visoko iznad zemlje.

Žirko se vješto spustio niz brzace u čamcu napravljenom od kore, a Bor je oborio rekord u bacanju borove iglice u dalj. Navečer su svi dobili medalje i bili su jako sretni.

Tako bi trebalo biti i u školi. Potrebno je učiti i nove stvari, čak i one koje vam ne idu od ruke. Ali, lijepo je zasjati i u stvarima koje ste stvarno savladali. Na primjer, Bor se ne može popeti ni na najnižu granu, ali savršeno baca koplje. Vjeverica Brza je sjajna penjačica, ali boji se vode do smrti, pa je ne biste smjeli primiti u čamac. A ja, teško napamet učim pjesmice u školi. Ali kad gađam praćkom, nemam konkurencije.

Petak, OLIMPIJADA DRVEĆA

Ujutro smo baka i ja rano ustale i otišle da beremo borovnice u šumu. Na putu smo srele ekipu iz Ulice Hrastova i sve pozvali na palačinke. Žirko i Bukvić su pomogli da se napravi masa, Jela i ja smo ih ispekale, a Bor, Treš i Nja pripremili su sto. Baka nas je sve pohvalila za pomoć.

Zapisala sam recept koji ću ispeći kada stignem kući. Skupit ću borovnice i zamrznuti ih.

PALAČINKE OD BOROVNICA:

2 jaja

250 g brašna

1/2 paketići prašak za pecivo (može biti i soda bikarbona)

3 dl mlijeka

50 g vrhnja

malo soli

200 g borovnica (može i malina)

1 kesica vanilijin šećera

3 kašike šećera

malo ulja za pečenje palačinki

Nakon doručka svi smo pokazivali svoje medalje. Malo smo se šalili jer nisu bile zlatne, srebrene i bronzane, već DRVENE! Na kraju je baka rekla da su sva stabla pobjednici. Da su svi u nečemu najbolji. Bukvić je odmah počeo zadirkivati žirka, da je bukva bolja od hrasta.

Baka je rekla da će BUKVA zaista dobiti medalju za hrvanje i skok u vis. U zoni umjerene klime, gdje su duga ljeta i blage zime, bukva je jednostavno NEZAMJENJIVA. Najbrže raste i probija se kroz krošnje drugih stabala kradući gotovo svu njihovu svjetlost. HRAST bi, međutim, pobijedio u maratonu jer je poznat po izdržljivosti. Ako odraste sam i ne mora se takmičiti sa bukvom, može živjeti i više od pola milenija!

Smreka bi dobila zimsku sportsku medalju, jer može preživjeti i u planinama u blizini granice šume, gdje joj je samo toplo nekoliko sedmica, te da može stvarati šećer i drvo. Jela je stručnjak za vodene sportove, jer dobro uspijeva na nepopularnim vlažnim tlima, tamo gdje propadaju druge vrste drveća.

Onda sam svojoj baki rekla nešto pametno: da nije toliko važno koje je drvo najbolje, VEĆ DA SU NANAČA KAD SU ZAJEDNO!! ŠTO VIŠE RAZLIČITOG DRVEĆA RASTE U ŠUMI, TO JE ŠUMA ZDRAVIJA!

7. SEDMICA
ODMORA

Nedjelja,

USKORO STIŽE KRAJ ODMORA

O ne, odmor se bliži kraju! Prošlo je već šest sedmica, kao da je bio jedan treptaj. Ubrzo će moji roditelji doći po mene. Kažu da moram biti kod kuće jednu sedmicu ranije da se u miru pripremim za školu.

Nemam pojma kako se neko može pripremati za školu?! Možda cvileći čitavu sedmicu. Mrzim kupovinu bilježnica i knjiga, kao i kupovinu nove odjeće i obuće također. Simon i ja smo pronašli informaciju na internetu da se odjeća može izraditi i od drveta. Ali nisu drvene, hih!..., jer se u takvim ne bi mogli kretati. Novom tehnologijom prerade drveća se dobivaju vlakna za proizvodnju odjeće. Pa, rado bih nosila takvu odjeću!

Mnogo će mi nedostajati baka! I tata i mama su u redu. Ali oni uvijek nešto rade, žure i vole grad.

Ali ja više volim šumu. A moja baka i ja nikada ne žurimo.

Zajedno kuhamo biljne čajeve i pečemo palačinke od borovnica i uvijek časkamo. Ovdje imam gomilu najboljih prijatelja.

Ok! Simon će me posjetiti u gradu ponekad.

večeras u mom šatoru imamo tajni sastanak.

Želimo organizovati veliko slavlje za rođendan moje bake.

Imat će 70 godina! Jao, cijela vječnost. Ali nadam se da će još dugo živjeti.

Ponedjeljak, IZNENAĐENJE

Jao, preostalo je još samo dva dana do bakinog rođendana!

Pa, budući da je sve spremno Žirko, Bukvić, Bor i Jela su nacrtali prekrasan transparent na kojem je pisalo:

NAJBOLJA BAKO, SRETAN 70. ROĐENDAN! Stvarno je dobar! To su napisali bakinim najdražim bojama - zelenom i narandžastom. Ona obožava i proljetno i jesenje lišće u tim bojama i voli sve početke i završetke.

Gospodin i gospođa Žuna i Treš i nja priredili su mega poklon: kućicu s insektima. Baka voli insekte: jelenka, kao i alpsku, bukovu i hrastovu strizibubu. Nedaleko od naše kućice nalazi se staro, oboreno stablo koje sadrži čitavu gomila insekata. odlazim tamo često i gledam ih s povećalom.

Kućica sa insektima koju će baka dobiti na poklon biće postavljena na ulaznim vratima, pa čak i možda na prozoru, kako bismo ih mogli stalno paziti. Baka se voli šaliti da je ovo bolje od bilo koje televizije.

To je Jelenak, koji nekoliko sedmica živi kao odrasli insekt i većinu svog života - čak i osam godina - provodi kao ličinka.

JELENAK

KUĆICA

Ovu fantastičnu kućicu napravili su gospodin i gospođa Žuna i Treš i Nja.

Ovo je moj omiljen insekt, zove se ALPSKA STRIZIBUBA i već je zaštićen na nekim mjestima, jer ih je još malo ostalo.

ALPSKA STRIZIBUBA

Srijeda,

KOLIKO IMAŠ GODINA?

Uh, kako sam umorna, ali je lijep osjećaj. Zabava je potpuno uspjela! Svi su došli iz Hrastove staze, bakina prijateljica Mara, tata i mama i Tinkara. Simon je, međutim, došao sam jer su mu otac i majka otišli u porođilište. Baka je ispekla super dobru tortu i po njoj posula sedamdeset šarenih cvjetova, po jedan za svaku godinu.

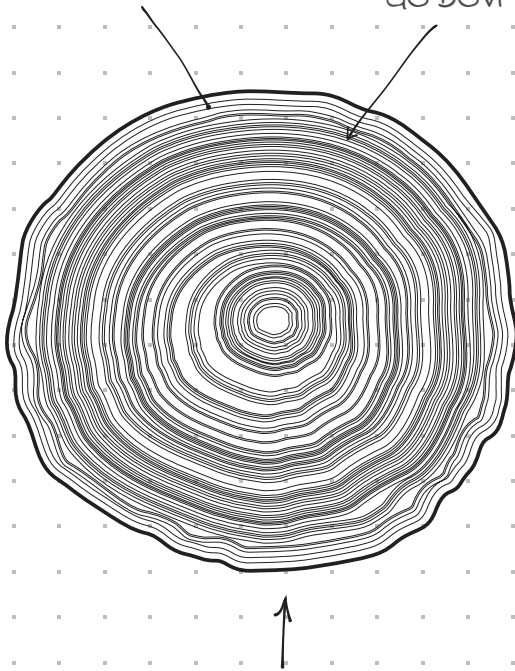
Moja baka i ja smo sve lijepo pripremile ispred kolibe: oko drvenog stola razvrstavale smo stolice izrađene od opalog drveća, i odjednom su me stolice podsjetile na bakin kolač. Nisu bile posute cvijećem, niti su imale svjećice, ali sam svejedno mogla pogodati koliko su stara drveća, da li su pala ili su posječena. Izračunala sam, da je naše drvo bilo staro 120 godina! Pa, to i nije tako staro stablo.

Otac me naučio brojati godine kod drveća kad sam bila mala. Ali u to sam vrijeme znala brojati samo do deset, tako da nikad nisam mogla izbrojati sve godine.

ovako se računaju GODINE KOD DRVEĆA :

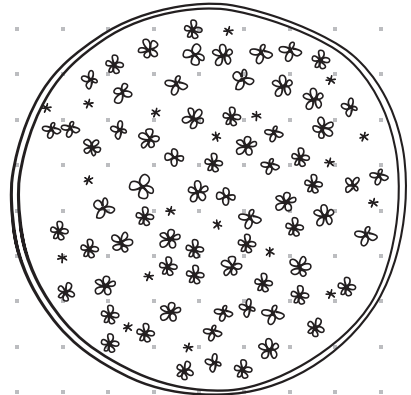
GODIŠNJI PRIRAST

GODOVI

70 GODINA

BAKINA TORTA

70 CVETOVA

GODOVI su godišnji prirast drveta.

GODIŠNJI PRIRAST je dio između dva goda.

Kada su godovi široki, znači da je stablo dobro priraslo za godinu dana, ali kad su uski, godišnja stopa rasta je bila mala.

Kad me mama danas vidjela, glasno je vrisnula da sam dosta porasla! očigledno sam imala veliki prirast ove godine! 😊

Ali Baka se našalila rekavši da se ona smanjila.

Subota,

OPROŠTAJ

Moj otac, mama i sestra ostali su s nama u šumi tri dana, a sada se zajedno vraćamo kući. Mislim da ću zaplakati.

Ali, uskoro ću ponovo posjetiti baku. Sutra ću se vidjeti sa

Simonom, jer ću ga posjetiti s mamom da vidim njegovu

sestru. zove se Višnja, a rođena je tačno na bakin rođendan!

To je ime predložio Simon. Treš i Nja bile su jako sretne što je dobila ime po njima dvjema.

Ovo je vrijeme za mene bilo posebno tužno jer sam

posljednji put vidjela svoje voljene - Žirka, Bukvića, Treš i

Nja i Bora i Jelu. Zajedno su odlučili da je vrijeme da i oni

izrastu u drveće. Tražili su prekrasnu čistinu u šumi, gdje će

ih vjeverica Brza nježno u zemlju zakopati. Baka me zagrlila

i rekla da će polako prerasti iz mališana u mlada stabla, a

zatim u jaka i moćna stabla i tu živjeti još mnogo godina. I

dodala mi je nježno, da sam ovog ljeta izrasla iz djevojčice u

pravu djevojku.

ovo je moj posljednji zapis.

MOJ ŠUMSKI DNEVNIK SE POPUNIO!

za sedam dana ponovo počinjem pisati u školske bilježnice.

Priznajem da sam mrvicu uzbuđena zbog toga.

ŠUMSKI DNEVNIK

Silva
Slovenica

Izdavač: Udruženje inženjera i tehničara šumarstva Federacije Bosne i Hercegovine – UŠIT FBiH

Suizdavač: SILVA SLOVENICA

Godina izdanja: 2020

Glavna i odgovorna urednica: prof. dr. Hojka Kraigher

Glavni i odgovorni urednici: dr. sc. Boris Rantaša i Peter Železnik

Tekstovi: Masa Ogrizek, BPCS

Preveo i priredio: prof. dr. Dalibor Ballian

Lektura i korektura: Jasmina Kličo-Hasanagić i Aida Dreković

Tehnička korektura: doc. dr. Admir Avdagić i Azer Jamaković, dipl. ing. šum.

Ilustracije i dizajn knjiga: Slavica Danič, Art Rebel 9

Animacije: Larisa Kotnik, Art Rebel 9

Izrada aplikacija za proširenu stvarnost: Kristjan Hlaj, Art Rebel 9

Produkcija: Art Rebel 9 i BPCS

Cijena: Besplatno

Tiraž: 500 primjeraka

CIP

ISBN

FINANSIRANJE:

RAZVOJ SISTEMA MONITORINGA GENETSKE PESTROSTI GOZDNEGA DREVJA

Objava knjige omogućena je projektom LIFE GEN MON (LIFE/ENV/SI/000148), koji se sufinansira iz Europskog financijskog instrumenta za okoliš LIFE, Ministarstva okoliša i prostornog planiranja Republike Slovenije i Gozdarskog instituta Slovenije.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

Djevojčica Sonja ljetne praznike provodi s bakom u šumi. Sa svojim prijateljem Simonom kao istinskim šumskim avanturistom otkrivaju uzbudljive stvari o šumi. Shvataju da nije važno koje je drvo najbolje, već da su važna sva i to im daje snagu. U zajedništvu je snaga!

RAZVOJ SISTEMA MONITORINGA GENETSKE PESTROSTI GOZDNEGA DREVJA

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

GOZDARSKI INŠTITUT SLOVENIJE
SLOVENIAN FORESTRY INSTITUTE